

Nieuwe geluiden bij het ACW

De nieuwe voorzitter van het ACW, Patrick Develtere, is in een interview in De Standaard van 1 juni op een aantal punten opvallend concreet en duidelijk.

1. Hij veroordeelt scherp de bonussencultuur als nefast voor de groeiende ongelijkheid in de maatschappij. Hij noemt uitdrukkelijk Dexia waar de algemene directeur boven zijn vast salaris van 1 miljoen en 400.000 functiepremies nog een bonus gekregen heeft van 600.000 euro. (Terwijl het bedrijf enkel in leven blijft dank zij miljarden staatsubsidies.) Arco, de financiële holding van het ACW, heeft als belangrijke aandeelhouder in Dexia zeer veel geld verloren. Develtere laat verstaan dat het ACW via Arco tevergeefs geprotesteerd heeft tegen dit bonussenbeleid. Jean-Luc Dehaene, voorzitter van de raad van bestuur en jarenlang het boegbeeld van het ACW, wordt dan ook scherp terechtgewezen. In onze Nieuwsbrief van juni 2008: Red de solidariteit. Oproep aan wie ze in gevaar brengt, schreven wij: "De uitdagend hoge lonen en de tergende ontslagvergoedingen die aan enkele bedrijfsleiders gegeven worden tasten de bereidheid tot solidariteit in brede lagen van de maatschappij aan. Deze slimmeriken schijnen dit niet te beseffen." Develtere noemt de bonus bij Dexia een "onfatsoenlijke maatregel".
2. In dezelfde Nieuwsbrief schreven wij: "De behoefte aan solidariteit wordt in grote mate veroorzaakt door de grote verschillen in de bruto inkomsten tussen de verschillende personen. Alle betrokkenen, inbegrepen de sociale partners, zijn hiervoor verantwoordelijk. Om deze ongelijkheden sociaal draaglijker te maken is er een groot, ingewikkeld, ondoorzichtig en duur mechanisme in werking gebracht. Bij vergelijkingen met andere landen in Europa is ons stelsel van sociale zekerheid niet slecht, maar zo grandioos is het nu ook niet." Develtere zegt nu: "Wij vinden dat de laagste pensioenen en laagste uitkeringen voor invaliden, werklozen en leefloners opgetrokken moeten worden tot het Europees minimum. Dat zou 1,2 miljard kosten". Het geld kan volgens hem gevonden worden in de vermindering van de fiscale aftrek voor bedrijfswagens.
3. Volgens Develtere is een communautaire hervorming noodzakelijk. Het huis moet vertimmerd worden. Nog niet zo lang geleden waren dit valse problemen. De politici moesten zich bezig houden met de echte problemen van de mensen.

De sociale zekerheid, die Develtere het fundament van onze staat noemt, moet federaal blijven. "Omdat een staatshervorming niet mag leiden tot een vermindering van de sociale bescherming". De feiten bewijzen iets anders. De bestaande sociale zekerheid op federaal niveau heeft niet kunnen beletten (of heeft er voor gezorgd?) dat de sociale bescherming in Wallonië en Brussel op zeer veel punten onder het Europees gemiddelde ligt. Terwijl Vlaanderen in de EU-27 een koppositie inneemt. De grondreden hiervoor ligt niet zozeer in de sociale zekerheid op zich maar in het groot verschil in tewerkstellingsgraad. Maak de Gewesten en de Gemeenschappen verantwoordelijk voor hun inkomsten en hun uitgaven, inbegrepen deze voor de sociale uitkeringen. Wij willen de Vlaamse topositie betreffende sociale bescherming verbeteren. Hiervoor moeten wij beschikken over de noodzakelijke hefbomen (vooral m.b.t. ondernemen en tewerkstelling) en uiteraard ook over de opbrengst van onze arbeid. Hiervoor moeten de politici ⁽¹⁾ en de sociale partners hun verantwoordelijkheid nemen, dragen en verantwoorden tegenover hun kiezers en leden. Wij hopen nog altijd dat o.a. het ACW en zijn talrijke krachtige organisaties met hun ervaring en kennis hierin het voortouw zullen nemen. Mogen we in de volgende woorden van de heer Develtere een (zeer) schuchter begin zien? "Het bezwaar van verarming hoeft niet te kloppen. In de mate je een bepaalde autonomie krijgt, kun je ook zelf een return bewerkstelligen".

¹ Volgens de heer Develtere moet de N-VA in de regering. Zijn voorganger, Jan Renders, beweerde ongeveer het tegenovergestelde. Luc Cortebeek, voorzitter van het ACV, gaf een jaar geleden de raad om voor het even welke partij te stemmen, zelfs voor Open-VLD, maar niet voor de N-VA. De uitspraak van Develtere is makkelijk te begrijpen als men bedenkt dat de programma's van CD&V en N-VA het dichtst bij elkaar liggen. CD&V is geen voorstander van een volledige splitsing van de sociale zekerheid maar wel, zoals nog andere Vlaamse partijen, van: "De overheveling van het volledige gezondheids- en gezinsbeleid, met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en gezinsbijslagen, als einddoel." M.a.w. net de takken van de sociale zekerheid waar de N-VA zich nu toe beperkt. Maar ook, naast de financieringswet, het hoofdmenu op de eeuwigdurende pre-formatiegesprekken.